

SIMON ADRI

Aranymetszés

Hommage à A. J. & Co.

*Az Arany János utca nyugatnak egyirányú.
Meggyötört flaszterén egyre több a kátyú.
Vagy mintha ember hányta volna nemrég...
Ki gondolná, hogy százados nagy emlék!*

*A járdán gurultam, mert máshol nem lehet
– a szembeforgalomból kiűz a rettenet –,
Nádor utca-sarktól viszont a vízre tart,
trendi lenne ott egy tavas sziklapark.*

*Dagadó vitorlaként hátamon lobog
dzsekim, a lég örvénylik, mint a hormonok:
csak, mintha pajzán szélfiak szeszélye
hajtana a hajam ziláló szembeszélbe.*

*És ha a vállam még hátizsák is húzza,
felszállnék egy kiszolgált, vén omnibuszra,
kemény az ülése, mint az olasz márvány –
ám csak a turista mindentlátó-járgány*

*húz el mellettem, szorít a padkára.
(Egy hajléktalan pár forintot tarhálna.)
Gyalog járok én is jövő héttől inkább,
hátha megpillantom egyszer Czóbel Minkát.*

*Az Arany Jánosról ha délnek fordulok,
a Bazilika fénylik, mint antik fórumok,
mely ott fehérlik zöld fasor megett,
lépcsője tavasztól őszig jó meleg.*

*A hármás metrónak épült itt megálló,
neve – Arany János utca – épp találó,
ellenőrrel telten érkezik hozzánk,
hogyan lássa hasznát Isten, ember, ország.*

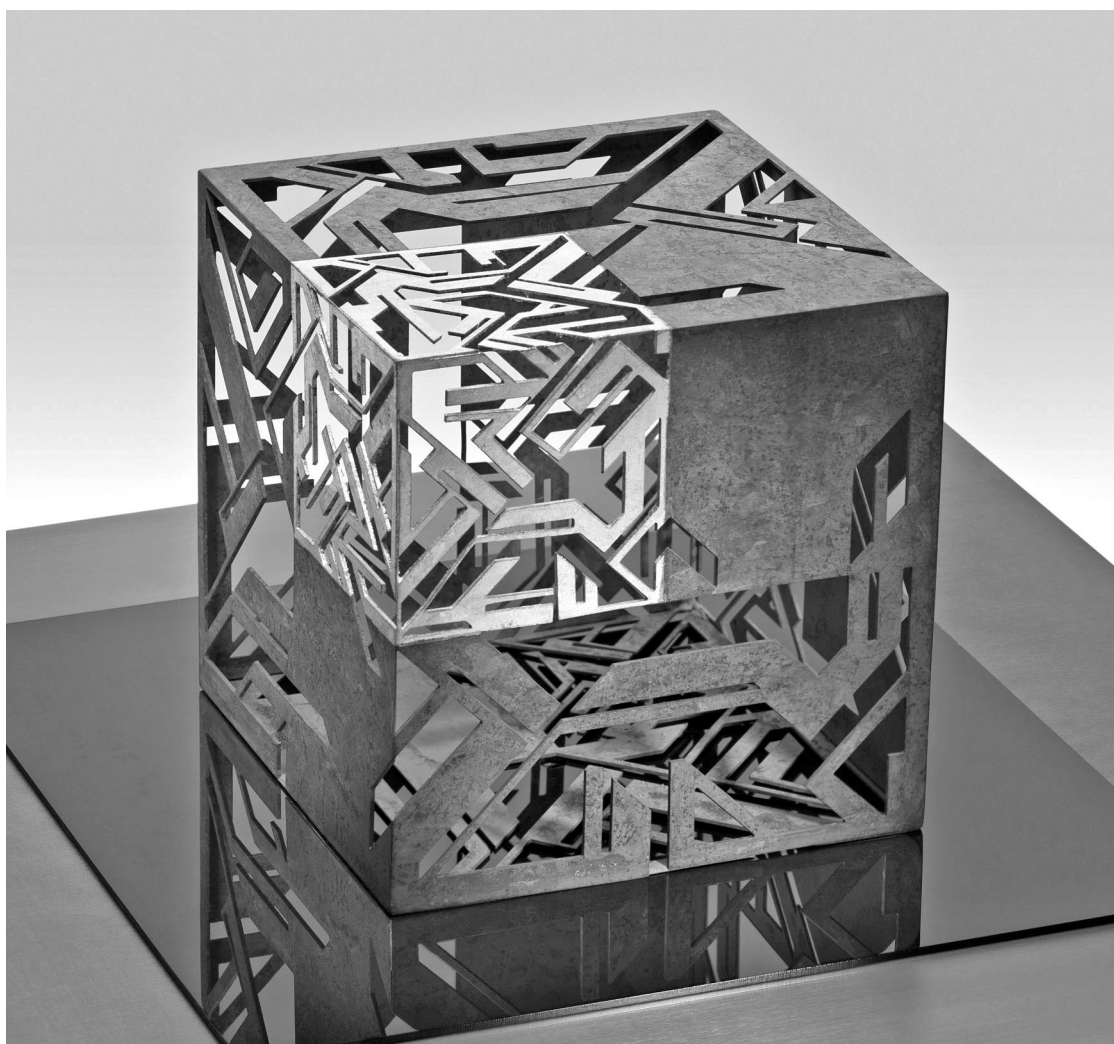
*Mert aki bliccel, megbüntetik durván:
részt veszek inkább az égi gyalogtúrán,
jobbomon Jánossal, balomon tán Mórral,
még az is lehet, hogy felcsendül egy bordal.*

*Elmosolyodnának csak rajtam ők ketten,
hogy időmhöz képest oly keveset tettem,
de nem bánkódnék, mint levitézlett diva,
hogy az én könyvem még nincsen megírva.*

*Körülöttünk szálldos úrszemét és karton
– a Tejúton ballagunk, vagy a Duna-parton? –;
csak nézem Jánost: egy fénylyuggatta felhő
homlokán sugároz, mint a nap, ha feljő.*

*Rövidülnek lassan az árnyas nappalok:
pár költő Arany-metsző szélben andalog.
Jánosnak is jó lenne már kabátot venni,
mert csupán őrajta nincs ragyogó semmi.*

*Gyöngé mellkasát reszketni ha látom,
ráadnám vízhatlan bringás kabátom;
szökjön az egekig szenvedélyem, lázam,
ha már meg kell halni tüdőgyulladásban.*

Kubus (2011)